

Yalnızlığın Adıydı Bende Turuncu

– Gözyaşı · 16 Aralık 2013

YALNIZLIĞIN ADIYDI BENDE TURUNCU

Turuncu bir yalnızlık etrafımda kol gezer
Kara'ya gönül versem beyaz'a hasret kalır
Etrafta ayrılıklar sanki yüreği ezer
Renkler cümbüş halinde beni kendimden alır
Bana kalan turuncu seçim hakkım yok muydu?
Biraz pembe sürünsem al yanağa çok muydu?

Kadir kıymet bilmeyen gönüllere dolalı
Vefa beni terketti kendi başıma kaldım
Leyla gibi bu gönlü bir Mecnun'a salalı
Boyumun ölçüsünü arşınlatıpta aldım
Duman tüten dağlardan artık farkım yok benim
Yalnızlık ateşiyle soluverdi gül tenim

Kırılan yüreğimin tamiri mümkün değil
Yapıştırırsam kenardan anılarım süzülür
Bundan sonra vermem ki hayırsız kalbe meyil
Bilsem ki şu gençliğim kağıt gibi büzülür
Aşk bir kara bataktı bir türlü tutamadım
Yakaladım sandıkça yüreğe katamadım.

Renkleri cümbüş yapıp topladım bir araya
Kara'yı kaşlarıma kalem yapıp ta sürdürdüm
Beyaz zaten ruhumdu salıverdim hara'ya
Turuncu yalnızlığı kırmızı ruj'la vurdum
Gönül pembe düşleri takarken yanağına
Bir kurban daha verdim yalnızlık sunağına.

gÖZYaŞI